

Laicismo y Sectarismo

"La Voz" ha querido ensalzar a las enfermeras laicas del Hospital provincial de Madrid. Perfectamente. Está en su derecho... y en su papel. Se trata, como el periódico dice, de una "institución de la República", y es lógico que la elogien los republicanos "del 14 de Abril", o de poco antes de esa fecha. Mas para elogiar a las enfermeras laicas, "La Voz" ataca a las Hijas de la Caridad; con lo cual ha hecho un flaco servicio a la "institución de la República", porque ya cabe pensar si lo que el periódico quería era solamente tener un pretexto para desfogar su sectarismo, o si tan pocos méritos positivos ha encontrado en la institución elogiada que ha tenido que contraponerlos, para que resalten, con deméritos atribuidos gratuitamente a la otra institución.

Pero, además, los ataques injustos de "La Voz" a las abnegadas Hijas de San Vicente de Paúl han provocado una rectificación, suscrita por gran número de médicos internos de dicho Hospital—testigos autorizados de la labor de unas y otras enfermeras—, en la cual rectificación, al poner las cosas en su lugar, se hace la más correcta, pero también la más concluyente crítica de la necesidad y utilidad, de la eficacia y del mérito de esa que "La Voz" llama "institución de la República".

De ella, en efecto, se afirma por los médicos rectificantes—y no tienen que probar su afirmación, porque es un hecho que está al alcance de todos—que "ha producido un aumento considerable del presupuesto"; aumento completamente innecesario — puesto que el servicio estaba perfectamente atendido por las religiosas, con mucho menor gasto—y que contrasta con "el caso vergonzante de que no se hayan podido hacer radiografías muchos finales de mes, por falta de consignación", y con el otro caso "verdaderamente monstruoso de estar varios días los servicios de cirugía sin gasas". (El laicismo es así: caro, además de inútil.)

En cuanto a la eficacia de esta institución de las enfermeras laicas, dicen los médicos internos del Hospital que el que los enfermos estén atendidos, limpios, cuidados y servidos, no es de ahora ni, por consiguiente, obra de esta novel institución, sino de siempre y debido "a esa maravillosa institución de las Hermanas de la Caridad, constituida por santas mujeres, que no tienen más misión, más amor, más preocupaciones ni más entusiasmos que el de atender a los enfermos, que son sus hermanos, y el de cuidar el Hospital, que es su única casa".

Por esto, esos médicos opinan que no puede tener punto de comparación una institución con otra, y que aún aceptada de antemano la competencia y vocación de las enfermeras laicas—"cosa que aun está en litigio", advierten—, no puede olvidarse que estas "tienen otras preocupaciones de orden económico y de orden sentimental que les impiden llegar a hacer la labor abnegada, y en algunos momentos sublime, de las santas Hermanas de la Caridad".

¿Que también las enfermeras laicas tienen en su haber algunos actos de sacrificio, que "La Voz" relata detalladamente? Si, cierto; y "muy dignos de encomio y del agradecimiento de todos". Pero esos actos, "en las Hermanas de la Caridad están tan a la orden del día, que serían precisos libros enteros para enumerarlos simplemente", y estas los realizan calladamente, por amor al prójimo, "sin jactancia y sin deseos de publicidad".

De todo lo cual se deduce que hubiera hecho mejor "La Voz" no elogiando a las enfermeras laicas del Hospital provincial de Madrid; porque el palmetazo que le han dado los médicos internos de dicho Hospital ha sido tan concluyente y contundente que ha dejado al descubierto la inutilidad del "laicismo"—no mejor, pero sí más caro que el "monjismo"—y la torpeza del sectarismo, que en su afán de arrojar piedras al tejado del adversario, olvida que tiene de vidrio el suyo.

VIMON

Madrid, 21-1-1934.

CONTE SEMANAL

SEIENT DE FUSTA

—Quina voleu dir?
—Aquella de cabell ros, de nas filat...

—Molt afinat?

—O punxagut, com volgueu.
L'Inspector reflexiona i no reconeix la joventut de la qual li parla el Mestre, malgrat senyals tan característiques. Aquest puntualitza més:

—Des de fa tres anys que ve amb la seva mare a passar l'estiu aici: han comprat unes masies i adquirit una torre davant el Castell... Cada matí el Rector les té agafades a l'església... es passarien sense esmorzar abans de mancar a Missa... Bé... són grantes d'aigua beneita. De sobte l'Inspector es colpeja el front:

—Eureka!... La mare porta unes tires a les faldilles?...
—Si senyor, és ella!...

—Aqueixes dues caderneres tenen la pretensió d'establir una escola lliure?... Mai no n'hem vist de més fresques!...
El Mestre mira compassivament

al seu superior jeràrquic, tot dient-li:

—No coneixeu aquesta genteta, són sangonelles... Primer els cauran els queixals abans de deixar anar la presa... Són els "fox-terriers" de la reacció.

—Deixeuh per a mi... Ja trobaré quelcom per a reprimir sa gossadisa.

—Abans, amb les monges, era felic. Feia el que volia. La quixxala cavava l'hort, portava fem, feia herba pels conills... Ningú s'hauria atrevit a dir res... Sigui dit entre nosaltres, senyor Inspector, el Ministre no ha fet gran cosa de bo amb la supressió de les monges.

—Hom vol posar davant nosaltres la llibertat!... l'espai!

—Si, una terrible competència! Foragiten les monges! entesos!... Però, creieu que llurs escoles quedan tancades?... Ah! de cap manera!... Són com el gram, arreu s'arrapen... En lloc d'una monja, dues senyorettes més reaccionàries enca-

ra. Doncs, bé, l'escola queda; a més les religioses s'espargiran per l'estrange, i no per a plegar-se de bras! Així, doncs, en lloc de suprimir l'exèrcit clerical, el doblen! Què en dieu d'això?...

—Que me'n rento les mans! En quant a la vostra ponçelleta, la cridaré al meu despatx i ja ens veurem les cares!

Dos dies després, en el despatx de l'Alcaldia.

—Senyor... m'ha fet demanar?...

—Segui.

—Em prego d'asseure'm?...

—Jo no prego a ningú, sóc laic. Li he dit que s'assegués.

—Si és així, em quedo dempeus.

—Ah!... Es queda dempeus?...

Com vulgui!... però tingui present, joveneta, que no fa més que agreujar el seu cas!...

—Si tractéssim de coses més serioses, senyor Inspector?

—On ha estudiat?

—On he volgut... A Paris!

—Es molt gran Paris!

—Té raó... molt gran!

—Precisi: quin carrer, quin número?

—Això depèn... A vuit anys, estudiava piano al carrer de Volnei, 37, principal; a onze, anglès al passeig Sebastopol, 317.

—Tot això, m'és igual!... Té, vostè, la pretensió de reemplaçar les manges?...

—Jo?... Oh! de cap manera; a tot tirar, continuar la seva tasca meritòria.

—Per quin fi?

—M'agraden molt els infants... Molt bé!... I per que no es casa, vostè?

—...del meu poble; i l'absència de les monges feia que l'escola de nois esdevingués mixta, i bon nombre de famílies s'escrivien...

—Floramiques... rampelludes... fanàstiques!

—...i volien enviar les noies al poble veí. Aleshores, amb la meva mare, varem decidir-nos a obrir una escola...

—A quantes congregacions religioses perteneix, vostè?

—Tinc dinou anys, senyor Inspector.

—Tan distingida, rica, intelligent, formosa, simpàtica, car la trobo xamcosa, se ha ficat a mestressa, tractar amb mocoses, brutes, perfumades amb olors d'estable i de galliner? N'és molt de fastigós aquest ofici.

—Ja ho sé.

—Així, no em negarà que hi ha gat amagat en tot això!... Diguim la veritat, baixet, baixet... Afiguri's que sóc el seu confés... perquè bé en deu tenir un de confés. Què hi afegeix?

—La joveneta mira amb cara vermella i uns ulls on hi espurnea la malícia.

—Senyor Inspector, sap què dic? Que tinc l'honor de saludar-lo. I, posant-se els guants, es retirà, sense afegir una paraula.

Vuit dies després, l'Inspector es presenta a l'escola de la senyoreta amb una furiosa comissió d'hygiene. Fuguen per tota la casa, per si troben algun "junt" per on poguer passar-hi una ordre de tanca. Les dues senyores fan els honors de la casa amb una correcció freda, tanmateix, però un expert observador hauria vist un lleuger somriure en els llavis de les mestresses.

L'escola era clara, coqueta, amb amples finestral, parets verd-aina, arrecerada com un niu, d'on hom sent com cauen les fulles bandejades pel vent fred de la tardor.

Arreu la Comissió es retira con-

Los muertos en el terremoto de la India son 2.900.

—Chautemps dispuesto a dimitir, pero parece que el ministro de Justicia se ofrece como víctima propiciatoria.

—Inglaterra intervendrá si Austria lo reclama.

—"El Faro de Vigo" se hace eco de una noticia recibida de Cartagena, en la que se da cuenta de que un marinero de la dotación del buque-escuela "Sebastián Elcano" se

puso enfermo cuando el barco navegaba por alta mar, y como se agravase, pidió con insistencia un sacerdote para recibir los auxilios espirituales. El enfermo falleció y su cadáver fue arrojado al mar, sin recibir los Santos Sacramentos que,

con lágrimas en los ojos, había pedido insistenteamente. El periódico señala la sequedad y el desamparo espiritual ante la muerte a bordo de un buque de la católica España, sin asistencia del sacerdote, y hace resaltar que en los buques de la Armada de otras naciones, aun no siendo católicas, no se dan hechos de esta naturaleza.

—El Gobierno de la Generalidad

acuerda crear la Secretaría general de Orden público y poner en práctica energéticas medidas contra los despídos injustos de obreros y contra los perturbadores del orden público.

—Ha sido nombrado director general de Trabajo en Cataluña don Cristóbal Masó.

—El Consejo de ministros estudió las medidas para atajar el morbosismo escolar.

—Ha quedado constituido el grupo parlamentario arrocero. Solicitará del Estado un préstamo de 3 millones para los cosecheros.

—En la discusión en las Cortes del proyecto de ley sobre términos municipales los socialistas, según costumbre, provocan un formidable escándalo.

—El Ayuntamiento de Barcelona en su última sesión lo único que deja en claro es que las izquierdas han obsequiado a la ciudad con una deuda de seis millones de pesetas.

—Dos aviadores españoles pretenden batir el record mundial de distancia en línea recta.

PARTICULES

CUQUES DE LLUM

Tal com m'inclino als ribassos per a collir els capvespres, minses cuques de llum; la meva ment s'inclina en mon interior, per a collir les pàrides idees que al cor arriben signen els camins de l'infinit.

MIQUEL MELENDRES, Pvre

Una Carta interesante

Los dueños de muchos establecimientos de esta ciudad han recibido una carta del alcalde señor Lloret, en la que les asigna una elevada cuota mensual para sostenimiento de la Oficina municipal de Turismo.

Con muy buen acuerdo los interesados se preguntan porqué se han de sostener dos organismos oficiales, el Sindicato de Iniciativa y la Oficina Municipal de Turismo, creando una duplicidad de actuaciones y dos presupuestos.

Cuando el señor Lloret explique satisfactoriamente esta anomalía, tendrá mucho adelantado, para que no se eche en saco roto su comisionaria exacción.

SARDANES

Avui, a les cinc, en els jardins de l'Assistència Social, la cobla "Tarragona" executarà una audició de sardanes, organitzada pel Foment de l'Harmonia.

Aquesta audició que serà pública començarà exactament a l'hora anunciada, sota el següent programa:

"Cami de Montesori", J. Tapias.
"Baldufeta", A. Planas.
"Rialles d'amor", B. Vallmajó.
"Mati a muntanya", A. Català.
"Clavells i roses", J. Gols.
"Cançó del marinier", J. Vicens.

Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

CARLES CLANXET I REGNARD

NATURAL DE CAMBRILS

Morí el dia 25 del corrent, a dos quarts de cinc del matí, a Pabla de Montornés, havent rebut els Sants Sagaments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afilits: vídua Teresa Rovira Rovira; fills Victòria, Rosario, Josep M. i August; fills polítics Andreu Morán, Maria Gratacós i Rosario Montserrat; néts, germans Victor, germans polítics, nebots, cosins i parents tots, al participar a les seves amistats tan sensible pèrdua els preguen que el tinguin present en ses oracions.

Pobla de Montornés, 27 de gener de 1934.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. i Rdm senyor Cardenal Arquebisbe s'ha dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants: Tirs, de Toledo, màrtir; Jaume, ermità; Valeri, bisbe, i Flaví, màrtir; i santa Agnès, verge i màrtir.

Missa del dia

De la Dominica de Septuagésima.—2.ª classe.—Ornaments morats. Avui s'inaugura un temps lirúrgic molt divers del temps de Nadal que ha precedit, temps, el d'ara, que ens fa sentir fortament la condició de lluita penosissima i de treball angoixós en què vivim mentre duem l'exili en la terra. Nosaltres tenim com a fi un doble objecte ben exclusiu: una vida santa en la terra i benaurada en el cel.

EVANGELI

Continuació del sagrat Evangelí segons sant Mateu

En aquell temps: Jesús va dir a sos deixebles aquesta paràbola: Semblant és el regne dels céls a un pare de família qui eixis a trenc d'auba, per llogar obrers per a la seva vinya. Fet contracte amb els jornalers per un denari al dia, els envia a la vinya. I eixint a plaça vers hora de tèrcia, veié estar-hi homes ociosos, i els va dir: Aneu vosaltres també a la meva vinya, i el que just serà, us donaré. I ells se n'hi anaren. Altra vegada ell ixqué a plaça vers l' hora de sexta i de nona: i feu semblantment. I encara hi tornà a eixir vers l' hora onzena, i hi trobà alguns qui estaven ociosos, i els vadí: Per què aquí esteu ociosos tot el dia? Ells responen: Perquè ningú ens ha llogat. Ell els diu: Aneu a la meva vinya. Arribat el capvespre, diu el Senyor de la vinya a son procurador: Crida els jornalers, i dona'ls llur jornal, començant pels darrers fins als primers. Acostant-se a cobrar aquells qui eren anats al treball a l' hora onzena, reberen cadascú un denari. Quan els primers arribaren, es pensaren que cobrarien major saldad; però tots cobraren un denari. I quan el rebien murmuraren contra el pare de famílies, i deien: Aquests darrers han feta una hora de feina i els has igualat a nosaltres, qui hem suportat tot el pes del dia i de la calor. I ell per resposta, a un dels queixosos digué: Amic, no et faig cap injúria; no feres tu preu amb mi per un denari? Doncs pren el que és teu i ves-te'n: car aquest darrer li vull donar tant com a tu. Es que no puc, del meu, fer el que vull? O és que serà dolent el teu ull, perquè jo so bo? Així els darrers seran els primers, i els primers seran els darrers. Puix molts són els cridats, i pocs són els elegits.

Missa per a demà

De sant Francesc de Sales. bisbe, Doctor de l'Església.

Doble.—Color blanc.

Missa del dimarts

De santa Martina, verge i màrtir.—Semidoble.—Color vermell.

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de les Religioses Oblates, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí, i d'un quart de quatre a les set de la tarda.

El dia 29 comencen a les Religioses Descalces.

CATEDRAL. — A dos quarts de deu, s'entra al Chor. Després de Primera i Tertia, processó de la Santa Butlla. A continuació missa conventual i sermon.

A les dotze, missa a l'altar de Sant Miquel amb plàctica per un Pare del Cor de Maria.

Capella de la Mare de Déu del Claustre. — A les set, missa, homilia i novena de la Purificació.

Capella del Santíssim. — A dos quarts de vuit, missa i mes de la Sagrada Família.

Tarda, a dos quarts de cinc, Exposición, Rosari, Trisagi cantat, acte de desagravis, i plàctica dominical.

SANT FRANCESC. — Misses a les sis, set, vuit i onze. A les vuit, comunió general de la V. O. T. A dos quarts de deu, Ofici amb homilia.

Tarda, a les tres, Catecisme al Casal. A les cinc, funció mensual de la V. O. T. amb exposició de S. D. M., benedicció i reserva.

IGLESIA DE LA ENSEÑANZA. — (Solemne función Eucarística).

A les ocho, misa de comunió general con plàctica preparatoria.

Tarde, a las cinco y media, Exposición de S. D. M., canto del Trisagio a quarteto, acto de adoración a Jesús Sacramentado. sermon por el M. I. Sr. canónigo Lectoral doctor don José Vallés, y solemnre reserva.

CAPILLA DEL SANTÍSSIM. — Tots els dies durant la misa de vuit, es resa el mes de la Sagrada Família; els dies festius es fa a dos quarts de vuit.

SANT JOAN. — Misses a dos quarts de set, set, vuit i dos quarts de nou; en la primera i la de vuit, es resa el mes a la Sagrada Família.

Tarda, a les sis, Rosari.

Catecisme tots els dies de sis a set a la Sala Parroquial.

RELIGIOSES DESCALCES. — Quaranta Hores.

A les vuit, missa d'Exposició, i a dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, a un quart de quatre, Ex-

posició, a un quart de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

Cultes per a dimarts

SANT FRANCESC. — A dos quarts de vuit, missa i exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

Tarda, Catecisme tots els dies a les sis, al Casal.

CARME. — Misses tots els dies de dos quarts de set a nou, cada mitja hora.

Totes les misses que es celebraran a l'església del Sagrat Cor (Sant Agustí), demà dilluns, dia 29 del corrent, des de les set a les deu, seran aplicades en sufragi de l'ànima de la senyoreta

Carmela Vives i Vilà

qui reposà en les mans del Senyor, rebuts els Sants Sagaments, el dia 28 de gener del 1932, als 19 anys d'edat

(A. C. S.)

La família tota, en recordar tan trista data, a llurs amics i coneixuts, prega i agrairà l'assistència als piadosos sufragis per l'ànima de la difunta.

Tarragona 28 gener 1934.

Pagamos buenos sueldos

a personas de ambos sexos por trabajo fácil de escritura.

Apartado 1.137. - Madrid.

ALMA CENES MARSOL

Continúa con su acostumbrado éxito de

REBAJA BLANCA

AUDAX

PLANA DE JOVENTUT

Suplement de "LA CRUZ",

Núm. 16

DIUMENGE, 28 de Gener 1934

Redacció i Administració: Armanyà, 11, baixos. TARRAGONA

Dintre i fòra

FEJOCISTES DESCONEGUTS

Dintre de la nostra Obra, existeixen, com en tota organització, "herois inconeguts".

Moltes vegades haureu vist que el que més actua en un moviment, és el que menys llueix i el que fins passa desapercebute.

Ens ho confirma, per exemple, una representació teatral. L'apuntador, és un important "actor" que el públic desconeix.

Federació endins, doncs, n'hi han molts de joves que treballen fermament, que donen pel Fejocisme totes les seves energies i que per ésser llurs actuacions desenroflades en el terreny de la humilitat, no són conegeudes ni pels seus mateixos companys del Grup.

Federació enfora, hi trobarem molts i molts amics, que per separar-los la diferència d'edat o qualsevol altra raó — a vegades per no existir en la seva localitat un Grup Fejocista actiu, — viuen separats materialment del Fejocisme, però es veuen identificats espiritualment en la Federació; viuen els afanys dels nostres Joves i tenen igual idea que la nostra en què es refereix als seus intims sentiments de Cristians.

* * *

Són aquests Fejocistes, els de dins de la Federació i els de fora, aquests "herois desconeguts", els que fan aixecar la veu dels que tan sovintment els descobrim, per a dedicar-los-hi una alabanza, ja que tan se la tenen merecada.

Són aquests companys d'ideari, inconeguts, els que executen a la perfecció el nostre programa.

D'un Fejocista que sobresurt, moltes vegades, sols en treurem el bé propi; la seva única propaganda. Davanç d'ell, hom deixarà de banda el fi primordial que perseguí en les nostres activitats.

Es molt més eficaç l'actuació del Fejocista que hom desconeix, perquè en el seu parlar, hom no hi veu l'apassionament; en el seu treball, hom no hi veu l'interès de fer simpatitzar la Federació a aquells que no la coneixen.

I quan a aquests joves que no senten o no volen sentir, no ja els ideals altíssims de la Federació, sinó els del mateix Catolicisme s'els ha fet simpàtic el Fejocista inconegut, sense que aquests els hagi fet la més mínima propaganda del Fejocisme, es senten fortament atrets a les fileres en què milita aquell jove que s'els ha fet simpàtic; es senten completament identificats, malgrat no coneixer els amb els ideals que aquell company ha deixat de defensar, però dels quals porta amarat el seu pensament.

Altament, si l'indiferent és preparat amb la paraula "Catolicisme" o amb el mot "Fejocista"; i endevina que es tracta d'un més o menys "cavernícola", ja no hi vol saber res.

Fejocistes desconeguts.

Heus ací la part més activa de la nostra estimada Federació.

EDITORIAL

Les Diades Diocesanes

Per a els que sentim i vivim l'esperit de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, i pas a pas en seguim el seu ritme ascensional deuria ésser el dia d'avui d'intensa joia, si bé — encara que a contracor cal dir-ho — la nostra sigui minvada per la recerca.

Els grups de la major part de les diòcesis catalanes es reuniran avui en les capitals respectives en diades d'estudi.

Le Federació captenint-se una vegada mes de l'obra empresa, que sense reserves cal qualificar-la d'envergadura i trascendència, aplegarà novament en elles els seus militants, la seva part esculpida, els capdavanters de les joves promocions cristianes per tal de controlar mètodes, compovar experiències, aportar-hi iniciatives, i procedir a una més acudada estructuració de l'organització, donant-li més agilitat i eficàcia.

La nostra no podrà ésser-hi, no li ha sigut possible. El constatar-ho no és cap retret, ni declaració d'impotència, car som joves i no ens escau ni l'accusació, ni el pessimisme.

Voldriem només, que no fos negligit tan bell exemple, i servis d'esperó que fas decidir als nostres joves, als joves de Tarragona a enrolar-se sense reserves i amb tot l'entusiasme sota la bandera del Fejocisme, fent possible a la nostra ciutat i a les seves contrades el miracle del desenvolupament acelerat, que aquesta creuada de redreçament espiritual de la joventut ho tingut en altres terres.

El Grup Audax malda perquè així sigui i així serà, car en tenim totes les esperances, però ens cal l'intensitat de l'esforç i del número per tal d'ocupar dignament el lloc que ens pertoca.

Joves, tots nosaltres tenim la paraula.

Les nostres joventuts

Crisi del parlamentarisme; fracàs del sufragi universal; fallida de la democràcia? Davant de següents quins fets us inclinarieu a creure-hi i pensarieus en la necessitat d'oientar les coses en un altre sentit. Però si esguardeu les més noves temptatives — feixisme, hitlerisme, rictadures de tot estil — veieu que el resultat és el mateix. Destrucció de la llibertat per al bé; opressió individual i collectiva, tirania de grup o de partit; conreu sistemàtic de la covardia en totes les formes; abjecció material i espiritual.

No són, doncs, els sistemes els que fallen, ni és en una mera substitució de sistemes, on trobarem el remei. Es amb la restauració de l'esperit que els hauria de vivificar, com els podem tornar a fer eficacions.

El Cristianisme es trobarà cada dia més en una doble oposició. Oposició als que volen conservar les formes velles, buidant-les de tot el que les feia útils, i oposició als que volen implantar formes noves, basades en un mer menyspreu a la dignitat humana. Oposició, doncs, a una sola cosa expressada per sistemes diferents. Oposició difícil i hercica perquè vol dir, en el camp limitat de l'actuació personal, renúncia a resultats immediats, pugna violenta amb interessos que es volen confondre i emparar en ell, redreçament continu contra una covardia ambient, manteniment d'una posició contra tots els corrents. Per això la present funció política del Cristianisme, adaptació de la seva perennitat a les contingències de l'hora, és quelcom que atreu preferentment les energies de la joventut. A tot arreu les joventuts cristianes ocupen el seu lloc, el lloc d'avanguarda en l'empresa restauradora. Per què no l'han de poder ocupar a casa nostra? Les joventuts cristianes de Catalunya són, de fet, la nostra selecció. A tots ens toca d'afavorir-les, i, si res més podem fer, no posar-los pedres al camí.

Heus ací els nostres propagadors més intensos i de més gran eficàcia.

En aquest monument que continuen estem aixecant arreu de Catalunya, dedicat a la Federació de Joves Cristians, ocupen el lloc principal, — el més important de tota obra; els fonaments, — els companys desconeguts.

Es a aquests principalment, als que deurà agrair Catalunya el renaixement de la seva Joventut....

Juan Juncosa i Panadès.

PAU ROMEVA.
(D"El Matí").

"El Missal" és el llibre insustituible a tot bon fejocista.

El trobaràs a l'infin preu de sis pessetes.

La nostra felicitació

El Grup Audax felicita amb tot afecte al Rdm. Dr. Josep Carranà, Consiliari General d'Acció Catòlica pel seu nomenament de Bisbe de Girona.

Joiosos per la seva merescuda exaltació a al dignitat prelatícia, però posseïts també de viu dolor per la seva no molt llunyana pertença, al felicitar-lo, preguem a Déu que sigui ubèrrima en fruits la seva nova labor apostòlica.

El Nadal Fejocista

El Grup AUDAX celebra per primera vegada en la seva vida, la festivitat del naixement de l'Infant-Déu.

Tots els actes organitzats pel nostre Grup, es veieren molt correutgs.

PARTIT DE BASKET-BALL

Un interessant partit de "basket" fou jugat el dia 24, al matí, entre l'equip "Fejocista" i el de l'Escola del Treball (B).

La victòria es decantà pels "Fejocistes", amb el copiós resultat de 40 a 0.

LA "MISSA DEL GALL"

A les dotze de la nit, els fejocistes, accompagnats de nombrosos simpatitzants, assistiren a la "Missa del Gall" solemne, que digué el nostre Consiliari, Mn. Antoni Parera, a l'església de la Mercé.

En l'ofici hi hagué comunió general, acostant-se a rebre a Jesús Sacramentat tots els joves del nostre Grup.

Fou interpretada per l'orquestra i chor de la Casa d'Assistència Social una inspirada missa, dirigida per Mn. Salvador Ritor.

Oiren també els fejocistes les altres misses que foren ajudades pels companys Rafel Ros i Bassili Bernat.

ESPLENDIT RESSOPÓ

Heus ací un atractiu acte del programa de festes, molt ben rebut per tots els joves.

Acabada la festa religiosa, el Grup AUDAX es dirigí, —podrien dir en corporació,— al seu estatge, on després d'ésser inaugurat solemnament el pessebre, hom vorejà una taula, bonicament adornada amb torrons, neu's, sandwich i vins sec i dolç— aquest darrer oferit gentilment per l'apreciat i distingit president de l'Acció Catòlica, l'Excm. Sr. Marqués de Muller.

A aquest acte hi assistiren molts companys entre els que s'hi comptaven set futurs avantguardistes del Grup que està en formació.

COM SEMPRE, PARLAMENTS...

Acabat el ressopó i en el brindis es pronunciaren diversos discursos, parlant primerament el company Solé que llegí una bonica poesia, essent molt aplaudit.

Seguiren els parlaments, fent ús de la paraula, entre altres, el company Jaume Melendres, secretari general de l'Avanguardisme, qui ens alentà a la formació de Grups i a la constitució del Secretariat Dicessà Avanguardista.

Parlà després Enric Olivé, president del Grup AUDAX, que es mostrà optimista de la nostra actuació.

Digué que esperava que davant aquest acte de fraternal unió, hom deixaria tots els miraments personals per a anar a la una amb el

nostre Grup de la Federació de Joves Cristians i seguir endavant per llençar-nos a la conquesta de tots els joves taragonins.

Finalment ens dirigí la paraula el nostre estimat Consiliari, Mn. Antoni Perera, que recordà emocionat la fundació del Grup de Falset, que s'esquela en igual data.

Davant aquest acte de germanor, examinà Mn. Parera tota la nostra actuació i digué que l'èxit de les festes celebrades amb motiu del Nadal de 1933 ens serien un aliament per seguir en la conquesta de Tarragona per Crist, que ens hem empres.

I acaba dient que si aquest any el Grup comptava amb 40 joves, en el proper 1934 aquesta cifra esaria duplicada, tant en nombre com en qualitat, podent celebrar la festa del Naixement de l'Infant-Déu més esplendorosament.

Fou molt applaudit.

I amb uns visques a la Federació, es donà per acabat l'acte.

EL NOSTRE PESSEBRE

Fou construït per En Lluís Saus-mells.

Amidava tres metres d'amplada per dos i mig de llarg.

Representava un paisatge de Betlem, en la mitja nit solemne del primer Nadal. La cova, estava construïda amb pedres, significant un artístic castell en runes. Al fons amb molt poca llum al seu entorn es veia la silueta esvelta de la ciutat de Betlem.

La perspectiva hi era perfectament dibuixada. El cel, era el que veiem en una nit clara.

Tothom que vege el nostre Pessebre, sols tingué paraules per a alabar-lo.

UN INCENDI

Però ja se sap que sempre passa el què hom menys espera.

El dia 25 a la tarda, el company Rafel Ceró, s'adonà que del nostre local en sortia fum.

No esperà res; esbotjà la porta i vegé amb desagradable sorpresa que el Pessebre estava envoltat per les flames.

Gràcies a l'ajuda d'uns veïns, fou lograt apagar el petit incendi que ja havia destruït la cova, part del cel i diverses muntanyes i estava a punt de no deixar-nos sencer ni el local. I tot, per un "corto-circuit"...

Alabat sigui Déu! Qui sap si sera un altre atractiu pel Nadal del 1934.

JOEL.

Fejocista, recorda les dates del 22 i 23 d'Abril.

Les nostres joventuts cristianes deuen donar a tot Catalunya l'espectacle d'un magnè Congrés Fejocista, i cal que no hi manqui. Prepara'thi, i fes economies.

PRIMER ANIVERSARIO DEL SEÑOR

Don Antonio Más y March

Falleció el dia 25 de enero de 1933, habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(R. I. P.)

Sus afligidas hijas Luisa y Francisca, hijos políticos Antonio Rodríguez Pillado y Teresa Guardiola, viuda de Más, nietos Antonio, Gabriel, Martín y Luisa y demás familia, al recordar a sus amistades tan sensible pérdida, les ruegan una oración y la asistencia a alguna de las misas que en sufragio de su alma se celebrarán el martes, dia 30, desde las ocho hasta las doce, en la iglesia parroquial de San Juan Bautista, por cuyo favor les quedarán agradecidos.

Tarragona, 28 de Enero de 1934

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

El Embo. señor Cardenal Arzobispo de Tarragona, se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

NOTAS LOCALES

DE SOCIEDAD

A les dotze del migdia d'ahir, al temple parroquial de Sant Joan d'aquesta ciutat, es celebrà el matrimoni enllaç de la bellissima senyoreta Ramona Pedrol i Güell, filla de l'opulent comerciant, exportador d'olis, don Manuel Pedrol, amb el jove i intelligent Fiscal militar, afecte a l'Auditoria de la 4ª Regió, don Enric de Querol i de Duran.

Ja molt abans de l'hora de començar la cerimònia religiosa, des de la Mitja Lluna fins a l'església, hi havia una gentada, constituida especialment per senyores, noies i joves, desitjosos de contemplar la brillant comitiva.

En descendir del cotxe la núvia, es produí un general murmur d'admiració. I és que el vel nupcial enquadra magníficament la seva cabellera blonda i el ròssec del vestit blanc riquíssim realçava encara més la seva figura, sempre formosa, amb una fina i autèntica majestat.

En trepitjar la llinda sagrada i dirigir-se la núvia vers l'altar, de bracet del seu pare, el quintet del mestre Gols executà la marxa nupcial de "Lohengrin". L'església era exornada de flors blanques i profusament iluminada. Presidia, des de la fornícula central de l'altar, la piissima imatge de la Verge Immaculada.

El nuvi havia entrat donant el braç a la seva germana donya Maria Elisa de Querol i de Rius, de del Pozo.

Beneï la unió el Rnd. doctor don Manuel Tarrés, Rector de la Parroquia, qui pronuncià una plàctica addient i commovedora; actuant de padrins per la part de la núvia el seu oncle don Jordi Pedrol, don Emili Vidal i Ribas, don Ramón Güell Sagàs i don Leandre Luaces Grayon; i per la part del nuvi, el Baró d'Albi, don Erasme de Janer, don Josep de Bofarull i don Miquel de Mata.

De la família de la núvia hi assistiren, ademés, la seva mare, distingida dama donya Ramona Güell de Pedrol, i els seus germans Maria de Lourdes, extraordinàriament gentil, i Manuel.

I de la família del contraient, el seu pare, l'il·lustre pròcer i literat tarragoní, don Ferran de Querol i de Bofarull, els seus germans senyors Comtes de Rius, i don Ferran de Querol, del Cos Juridic de l'Armada amb la seva esposa, donya Amèlia Lombardero, i don Josep Maria del Pozo, Registrador de la Propietat.

Entre l'acompanyament recorrem les senyores Baronesa vídua d'Albi, Francesca Güell vídua de Nin, Rosa Güell de Figueras, Tecla Pedrol Solé, Josepa Gil, vídua de Bofarull; Joaquima Ruiz de Pedrol,

Teresa Marimón, de Luaces; Rosa Figueiras, de Serra; Conxa de la Llave, de Janer; Marquesa de Müller, Baronesa d'Albi, Blanca de Morenes, de Müller; Dolores de Janer, de Blanes; Maria Morera, de Rosell; Teresa Dalmau de Massó, Tritiñat Torras de Sastre, Mariana Guix, de Vilar; i Anna Ribas, de Monrayà, elegantíssimes totes; les senyoretas Maria Roser i Maria Dolors Artal; Lolita Alacreu, Guadalupe i Montserrat de Bofarull; Lolita Virgili; Dolors de Montoliu; Pilar, Dolors i Montserrat del Pozo i de Querol; Isabel Vidal-Ribas Torres; Rosita Simó; Montserrat de Querol i de Müller; Mary Colet Pedrol; Maruchi Monravà Ribas; Paquita Braña Pedrol; Maria Cinta Pedrol Gavalda; Maria Teresa Gasau, Carme Martinez-Domingo Torres; Maria Teresa Sastre; Teresa i Carme Bonet Musté; Belén de March i de Ayuela; Emilia Duran Solé; Maria del Claustre Batlle; Isabel Fuster, a qual més bella i més chic; els senyors Joan Pedrol Solé, Josep Serra, Enric de Janer de Duran; Marqués de Müller, Dr. Gaietà Casanovas, Lluís de Müller de Ferrer; Albert Blanes, Antoni Rossell Fortuny, Josep Massó Martí, Josep Maria Sastre, Manuel Vilar d'Orovio, Francesc Monravà, Josep Ferret i Robert; joves Antoni Punyed, Lluís Norregaard, Antoni i Lluís Artal, Joan Massó, Josep Maria Mallol, Josep Maria i Ferran del Pozo de Querol, Ferran i Josep Maria de Querol i de Müller, Lluís Membrillera, Antoni Vilar d'Orovio, Joan i Rafael Vallvè, Antoni i Josep Batlle, Gabriel Mas, Antoni Tapia, Otto Stein, Joaquim Delclós, Joaquim Pedrol Gavalda i Leandre i Julià Ripoll.

En sortir de Sant Joan havia augmentat encara l'expectació i l'onada de simpatia popular formant cordó fins a Jesús i Maria on la núvia amb un gest delicadíssim, anà a oferir el ram de desposada a la Mare de Déu del Collegi on fou educada. La Comunitat en pes va rebre la seva excollegiala i en la capella esplendorosament constellada de llums, el càntic de la Salve conventual ressonà com una sentidíssima i devota felicitació.

L'Hotel d'Europa serví un esplèndid dinar de noces, i al llevant de taula pronunciaren eloquents brindis don Ferran de Querol i de Duran, en nom de la família del nou espòs, i don Emili Vidal i Ribas en nom de la família de la noua esposa. I la senyoreta Maria Teresa Sastre, va llegir amb accent emocionat una ovacionada poesia que l'affecte entranyable a la millor amiga li havia inspirat.

El quintet Gols, amb el seu art proverbial amenitzà el dinar i l'animita tertúlia de joventut fins a l'entrada de vespre.

La feliç parella empren viatge envers la Côte d'Azur, la Riviera,

Roma i diversos altres punts d'Itàlia i França, terminat el qual fixarà la residència a Barcelona.

No cal dir com els desitgem una joia perenne i com ens associem a la satisfacció d'ambdues famílies per nosaltres tan apreciades.

* * *

Con motivo de celebrarse el segundo aniversario del fallecimiento de la señorita Carmela Vives Vilà, hija de nuestro particular amigo, doctor don José María Vives, mañana se celebrarán misas desde las siete a las diez, en la iglesia del Sagrado Corazón.

* * *

Ha regresado a Zaragoza, después de pasar larga temporada en esta ciudad, doña Emilia Juncosa, viuda de Fernández.

* * *

Gibert Germanes, modistes, es complau-en en assabentar a les seves amistats i distingida clientela, el traspàs, al carrer d'Ixart, número 7, entre sal, dels seus tallers de confecció de llenceria i Acadèmia de tall.

GACETILLA

DESMINTIENDO UNA NOTICIA

Hemos recibido la visita de los representantes de la Asociación de Panaderos, los que nos han manifestado que no tienen ninguna participación con la denuncia que se formuló contra la Cooperativa Obrera y que mantienen con esta entidad buenas relaciones.

LA VEJEZ DEL MARINO

Ayer mañana, tuvo lugar la reunión del Patronato de la Vejez del Marino, nombrándose dos subcomisiones al objeto de organizar los actos que se celebrarán en esta ciudad en beneficio de los viejos marineros.

TELEGRAMA

Ha sido transmitido por los concejales electos de Secuita el siguiente telegrama:

"Ilmo. señor Consejero Gosbernat. — Barcelona.

Repetida elección Secuita por rotura de urna, Coalición Republicana obtenida aplastante mayoría, protestando elección partido contrario por lo cual, ante silencio ley, consulto a U. S. si voluntad popular es ejecutiva para constitución nuevo Ayuntamiento fecha legal sin perjuicio tramitación recurso electoral referido. Esperando respuesta y cursará órdenes oportunas en evitación conflictos.

Respetuosamente le saludan Martí y Giné, concejales electos."

JUNTA GENERAL

El proper dimarts, dia 30 del que som, a les 19'30 hores, celebrarà junta general ordinària d'única convocatòria, l'Associació "La Caritat".

Aquest acte tindrà lloc en un dels salons de l'Ajuntament, restant invitats els senyors socis de la mateixa als que es prega la seva assistència.

SI QUIERE TENER EL CUTIS PERFECTO USE ESTE

SUPREMO EMBELLECEDOR.

ESMALTE NACARADO DE ROSAS CARPE

Academia Cots

SUCURSAL DE TARRAGONA

C. MAYOR, 11 Y 13

TELEFONO 398

CENTRO ESPECIALIZADO para enseñanza práctica comercial y de idiomas por el sistema

INTUITIVO APLICADO INDIVIDUALMENTE

en distintos salones-aulas, para ambos sexos, convenientemente separados

REFORMA DE LETRA. - ORTOGRAFIA CASTELLANA Y CATALANA.

CORRESPONDENCIA GENERAL Y COMERCIAL ESPAÑOLA Y EXTRANJERA. - CALCULO MERCANTIL. - PRACTICAS DE ESCRITO-

RIO. - TENEDURIA DE LIBROS. - MECANOGRAFIA. - TAQUIGRAFIA. - INGLÉS. - FRANCÉS. - ALEMÁN. - BACHILLERATO. - PERI-

TAJE MERCANTIL

MÉTODOS MODERNOS Y FÁCILES

PROFESORADO PRACTICO Y ESPECIALIZADO

CERTIFICADOS DE APTITUD EXPEDIDOS POR LA CASA CENTRAL

Cuideu - vos
l'estómac
perquè és la base de
la vostra salut

*
Jo vaig patir
com vós, però em va
curar el
DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

EL NUEVO COMISARIO

Ha sido nombrado comisario delegado de Orden público de las comarcas tarragonenses, con carácter interino, el abogado y diputado don Juan Luis Pujol y Font. Ayer, a las seis de la tarde tomó posesión del cargo, asistiendo al acto las autoridades locales.

EL TELEFONO AUTOMATICO

Ha visitado el alcalde señor Lloret, el jefe de Teléfonos, comunicándole, en nombre de la Compañía, que seguidamente empezarán la instalación de las líneas subterráneas para el teléfono automático. En un plazo muy corto empezará la edificación del edificio central.

QUE PASA EN GANDESA?

Nos dicen de Gandesa que no ha podido reunirse aquella Junta municipal del Censo, a causa de las coacciones y amenazas a los vocales que la constituyen y ante la inal acudieron al comandante del seguridad de su integridad personapuesto, quien se negó rotundamente a prestarles apoyo. Tal actitud y proceder ha motivado el curso del siguiente telegrama al señor Hervás, comisario de Orden público de Tarragona; señor Companys, presidente de la Generalidad; señor Selvés, consejero de Gobernación, y señor Ramón Amat, director general de Orden público en Barcelona:

"Protestamos carencia absoluta autoridad y denegación fuerza pública que garantice integridad personal vocales Junta del Censo municipal interior local los que coaccionados y amenazados viéronse obligados a retirarse sin poder efectuar escrutinio. — Mullerat, Casabó, Bau, Vilella y Palau, diputados a Cortes."

FELIZ INICIATIVA

La feliz iniciativa de la Sección dramática de "Acción Popular Católica", generosamente secundada por varios distinguidos jóvenes, en favor de los Catecismos Parroquiales, ha merecido una favorable aco gida, ya que son en número extraordinario las localidades que han sido solicitadas, por cuyo motivo no es aventurado augurar para la velada de esta tarde en el "Metropol", un lleno a rebosar.

Como dijimos, se pondrá en escena con toda propiedad, ya ello contribuirá la casa Ricomá con la aportación de ricos muebles, la graciosa comedia en tres actos "L'alegria de fer bé", obra laureada, original de Clavis Eimeric. Completarán el programa, un escogido recital de poesías por el "speaker"

de "Radio Tarragona" y la orquesta del salón que ejecutará selectas composiciones.

Para los encargos de localidades, dirigirse a taquilla de once a una.

IMPORTANTE MEJORA

Hemos tenido ocasión de ver que en el edificio que el Banco de España posee en la Rambla del 14 de sant e importante mejora.

El acreditado jardinero, don Jo- Abril, se lleva a cabo una interesé Cervelló, está construyendo unos bellos jardines.

Es de aplaudir esta decisión de tan importante entidad, que hermoseará, sin duda, aquel concurrido y céntrico sitio.

TROBALLA

A Vigilància municipal, ha quedat dipositada una medalleta d'argent, trobada a la via pública per Joan Gomez, que porta unes iniciales i data a la part del revés.

Sección Oficial

BANCO DE VALLS

CONVOCATORIA

D'acord amb allò que prescriu l'article 24 dels Estatuts, es convoca a Junta general ordinària d'Accionistes, que es celebrarà el dia 14 de Febrer pròxim, a les quatre de la tarda, en el domicili social de la Companyia.

Els senyors Accionistes que vulguin concórrer a dita Junta hauran de recollir l'oportuna papereta d'entrada, previ el dipòsit d'un mínim de vint accions en la Secretaria de la Societat durant els dies habils, en les hores d'oficina i fins a la una de la tarda del dia 10 de Febrer.

Valls, 27 de Gener de 1934.—Per A. de la J. de G. — El Secretari, Tomàs Selva.

Escola Militar de Tiro Nacional para instrucción de los individuos que deseen obtener la reducción del servicio a 8 meses y de los Cuotas

Queda abierta la matrícula en esta capital, Rambla 14 de Abril, núm. 29.

En Reus, calle de Llovera, 41.
En Valls, calle d'eBaldrich, 41.
En Vendrell, en el local del Ayuntamiento.

En Amposta, en el idem.
En Vimbodi, en el Foment.

SANTAELLA

CONSTRUCCIO I REPARACIO DE JOIES

MAXIMA QUALITAT

ECONOMIA

UNIO, 3 TARRAGONA

2.º PIS A LLIGAR

Restaurat totalment. Mosaic. Sis dormitoris, rebedor, menjador, cuina amb safreig, rebost, quart d'armaris, quart de bany amb terme sifó, totes les habitacions amb llum directa. Assoleiat i amb galeria vistes a la mar. Apodaca, 4.

Rao al pis principal, 1.º, de la mateixa casa.

Maestro

Se ofrece para dar clases de primera y segunda enseñanza.

Razón en la Administración de este periódico.

TEATRE METRPPOL

AVUI, diumenge, a les CINC de la tarda

A benefici dels Catecismes parroquials

La SECCIO DRAMATICA D'ACCIO POPULAR CATOLICA, posarà a escena la comèdia amb tres actes de Clovis Eimeric,

L'alegria de fer bé

Premiada en el Concurs organitzat per l'Ateneu de Sant Lluís Gençaga, de Sant Andreu de Palomar.

REPARTIMENT: Denis Puig-Endalt, J. Tarrasa. — Joan Puig-Endalt, J. Romani. — D. Martí Puig-Endalt, J. Pons. — D. Agustí, J. Gavaldà. — Domènec, J. Pàmies. — Malvi, J. Iglesias. — Capit-Cua, E. Quesada. — Sr. Bosch, C. Argilaga. — Sr. Rocabella, R. Castan. — Estanis, J. Bosch. — Islau, Batistà. — Girabotes, Batista. — Policia 1.er, M. M. — Policia 2.on, M. M. — Criat, E. Pons. — Cambrer, E. Pons

Epoqua actual

Mobiliari cedit per la CASA RICOMA

Recital de poesies per J. M. Tarrasa, speaker de Radio Tarragona "EL FOSSAR DE LES MORERES", de Frederic Soler (Pitarra).— "EL EMBARGO", (dialecto charro), de Gabriel i Galan

Radio Tarragona

EAJ. 33

28 DE GENER DE 1934

Emissió única

A la 1'30: Obertura de l'Estació.

A la 1'35: Sardana.

A la 1'40: Notes d'espectacles.

A la 1'50: Fragments de "El Pu-

fano de Rosas", "Sangre de Reyes",

"Salomé", "La Reina ha reliscat",

"La del Soto del Parral" i "La Ro-

sa del Azafrán".

A les 2'15: Ballables.

A les 2'30: Tancament de l'Estació.

TELEGRAMAS

LOS PARTIDOS AFINES

Madrid, 27. — Ha circulado insensiblemente el rumor de que los directivos de los partidos republicanos, conservador y agrario, han entablado conversaciones encaminadas a llegar a la unión de ambos partidos, extremo que ha sido negado por diputados de las respectivas minorías, incluso por don Miguel Maura.

Sin embargo, parece que aunque no se trata de llegar a una fusión de los partidos, se intentará una inteligencia para una actuación común política y parlamentaria, dirigida principalmente a formar un instrumento de Gobierno de orientación derechista que pudiera constituir una solución para la República, en un porvenir más o menos inmediato.

SE COMETE UN ATRACO Y LOS CARAGINEROS HIEREN A UNO DE LOS AUTORES

Bilbao, 27. — Después de hacer el recuento de lo recaudado en el almacén de coloniales que la razón social Cordero y Domingo tienen establecida en la calle de Uribe-tarte, el gerente de la casa, don Abraham Cordero, de 38 años, abandonó el almacén para dirigirse a su domicilio. A poco de haber salido a la calle se vió asaltado por tres individuos, que ocultaban el rostro con pañuelos, los cuales, apuntándole con pistolas, le obligaron a franquearles la puerta del almacén, donde entraron todos juntos.

Allí los atracadores lo amordazaron y ataron, despojándole del reloj y la cadena, valorados en 600 pesetas, y de un billete de 100 pesetas que guardaba en la cartera.

Después los forajidos obligaron al señor Cordero a entregarles las llaves de la caja de caudales, de la que se apoderaron de 8.500 pesetas, un cheque contra el Banco del Comercio por valor de 7.857 pesetas y algunos documentos.

Entre tanto, el señor Cordero pudo deshacerse de la mordaza y dió voces en demanda de auxilio, que llegaron hasta la calle. Unos transeúntes acudieron, en cuando iniciaban la huida. Los más decididos les siguieron dando voces para sumar más gente a la persecución.

Los forajidos llegaron hasta el muel de Ripa, donde les salieron al paso unos carabineros que acababan de efectuar el relevo. Entre éstos y los atracadores se entabló un tiroteo, durante el cual resultó herido uno de los atracadores, que cayó a tierra. Conducido a la casa de socorro, se le apreciaron tres balazos, uno en el costado izquierdo, otro en el muslo del mismo lado, con orificio de entrada y salida y otro en el muslo derecho, ésta gravísimo. A consecuencia de la gran hemorragia, el herido llegó al Hospital sumamente extenuado.

nuevos modelos

1933/34

NUEVAS CARACTERÍSTICAS

- Válvulas Hexedos y Binodos
- Ondas de 18 a 2.000 mts.
- Altavoces electro-dinámicos
- Potencia efectiva: 2 watos, todos los modelos
- Amplificación de 1 a 10 millones de veces
- Selección 9 tec
- Sensibilidad 10 microvolts
- Compensadores automáticos de potencia, tono y fading
- Eliminadores automáticos de ruidos y perturbaciones

La marca de calidad de mayor prestigio técnico

TELEFUNKEN

Agencia exclusiva de venta en Tarragona:
Juan Bonada
Unión 26 Tarragona